

Anskuelse med Hensyn til nogle Fortolknings- spørgsmaal, der kunne synes ikke at være fuldkommen klare efter den Redaction, som Lovforslaget nu har faaet. Dette angaaer fornemmelig 2 Punkter. Det første berørte den høitærede Minister allerede ved 2den Behandling, og det angaaer Spørgsmaalet om, hvorvidt det har været Tanken, at den Godtgjørelse, som i Henhold til Lovens § 16 skal gives Intendanten af Cautionssummerne, skal bevirke en tilsvarende Nedsættelse af de personlige Tillæg, som maatte blive tillagte de Paagjældende i Henhold til Lønningslovens § 7. Det vil erindres, at vi ved 2den Behandling vedtog, at Intendanten skulde have en Godtgjørelse af 2 pCt. af Cautionssummerne i det Tilfælde, at de stille Sikkerhed for Oppebørslere, og den høitærede Krigsminister har nu oplæst det Spørgsmaal, om denne Godtgjørelse ogsaa kan gives dem, som ville faae personlige Tillæg i Henhold til Lønningslovens § 7. Udvalget har været enig i den Anskuelse, at denne Godtgjørelse ikke vedkommer de eventuelle personlige Tillæg, idet den nemlig simpelthen maa betragtes som en Udgiftspost, der klæber ved Embedet, og altsaa ikke kan betragtes under samme Synsvinkel som personlige Tillæg. Det er saaledes Udvalgets Mening, at den høitærede Krigsminister vil fortolke Loven rigtigt ved ikke paa Grund af dette Tillæg af 2 pCt. at afdrage Noget i de personlige Tillæg, der i Overgangstiden eventuelt tilstaaes visse af disse Embedsmænd. — Det andet Punkt vedrører Lønningslovens § 26. Det er deri udtalt, at forskellige Skatter, navnlig Rangskatten, og visse Udgifter, som tidligere have paahvilet militære Embedsmænd, saasom Bestallingsgebyr og Bidrag til Krigshospitalskassen, i Fremtiden skulle bortfalde for samtlige de militære Embedsmænd, der ere nævnte i Loven, blandt hvilke ogsaa baade Intendanten og Overintendanten findes. Der er imidlertid opstaaet Tvivl hos den høitærede Minister om, hvorvidt den samme Regel ogsaa maatte kunne gjøres gjældende, efterat der er truffet forandrede Best. mælseser for In-

tendanten, Overintendanten og Stabsintendanten, idet Reglen ikke udtrykkelig er gjentagen i den nye Lov, men Udvalget har ligeledes her den samme Anskuelse som den høitærede Minister, nemlig at Reglen bør gjøres gjældende. Det er forekommet os klart, at Lønningsloven tilfigter at give Intendanten og Overintendanten denne Fritagelse, og det, at der er foregaaet visse Forandringer i disse Embedsmænds Stilling ved denne ny Lov, kan ikke forandre den Bestemmelse, der i saa Henseende er tagen i Lønningsloven. Udvalget er altsaa ogsaa i dette Punkt fuldkomment enig med den høitærede Krigsminister. — Jeg skal endnu tillade mig en Bemærkning ligeoverfor det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Fallefen), som ved 2den Behandling fremdrog det Spørgsmaal, om det ikke var rigtigt ogsaa at give Overintendanten et Tillæg af 2 pCt. af Cautionssummerne, som er fastsat for Intendanterne. Jeg har confereret om denne Sag med de fleste af Udvalgets Medlemmer, men de have fastholdt den samme Anskuelse, som tidligere har gjort sig gjældende i Udvalget, nemlig at man af Hensyn til de Grunde, som jeg sidste Gang tillod mig at udvikle, og navnlig af Hensyn til de betydelige Følger, som et saadant Forslag vilde kunne have for Embedsmænd af Civilstaten, der stille Sikkerhed for Oppebørslere, ikke kan tilraade Thinget at gaae ind paa et dertil sigtende Forslag. Man har altsaa heller ikke søgt sig opfordret til at stille et saadant.

Fallefen: Selvfølgelig beklager jeg, at Udvalget ikke har kunnet tage Hensyn til min Hensigt; men jeg maa dog hævde, at det ikke er rigtigt, at en Bestemmelse som den omhandlede vilde drage til Følge ligeoverfor Civilstaten, hvortil netop det, som her er vedtaget, vil drage til Følge i saa Henseende; dette skal jeg tillade mig kortelig at godtgjøre. Naar man nemlig siger, at Grunden til, at vi ikke give de 4 Mænd, om hvilke der her er Tale, de 2 pCt., er den, at de ere paa en Gage af